



C 358/2005. Řízení u okresního soudu bylo zahájeno 15.7.2005 a dosud neskončilo, ke dni podání žaloby trvalo 11 let a 7 měsíců. V dané věci byla věc řešena celkem první tři roky před soudem prvního stupně, po zrušení prvostupňového rozhodnutí byla věc řešena před soudem prvního stupně 5 let a 7 měsíců, mezi vrácením věci a nařízením dalšího jednání uplynula doba 2 a půl let. Na celkové době řízení se negativně projevil i nesprávný postup soudu prvního stupně, jako další případ nesprávného postupu soudu spatřuje žalobkyně spojení více věcí dohromady. Taktéž nečinný byl ve věci odvolací soud. Doba řízení je naprosto nepřiměřená a tato okolnost zvyšuje zadostiučinění, které by mělo být žalobkyni poskytnuto. V řízení nebylo třeba provádět žádné dokazování v cizině, nejednalo se o nijak významně složitou skutkovou věc. Po spojení věcí vystupovalo v řízení větší množství účastníků, což nelze klást žalobkyni k tíži. Žalobkyně se na délce řízení nepodílela, předmět řízení byl pro žalobkyni velmi významný, neboť se jednalo o žalobu na určení vlastnického práva k nemovitosti. Žalobkyně žádala za každý rok řízení částku 20.000,-Kč.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že nárok uplatněný žalobou neuznává, navrhla spojení této věci s jinými řízeními jiných žalobců, kteří rovněž žádali zadostiučinění za nesprávný úřední postup ve věci vedené u OS v Uherského Hradišti pod sp.zn. 6 C 358/2005. Zároveň žalovaná uvedla, že doposud nemohl být zaujato k žádosti stanovisko, neboť žalované přes opakované žádosti nebyl zapůjčen spisový materiál. Žalovaná sporovala všechny podmínky vzniku odpovědnosti. V daném řízení vystupovalo množství účastníků řízení, což samo sebou nese zvýšené nároky na zachování všech procesních práv a umožnění účastníků je uplatnit. Na straně žalobkyně jde navíc o sdílenou újmu. Další vyjádření žalovaná již soudu nedodala.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. 17 C ze dne 31.10.2017 byl zamítnut návrh žalované na spojení věcí.

Soud ve věci rozhodl, aniž by nařizoval jednání podle ust. 115a o.s.ř, neboť žalobkyně a žalovaná výslovně vyjádřili souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, když soud rozhodl na základě předložených listinných důkazů.

Z podání žalobkyně ze dne 17.8.2016 má soud za prokázané, že žalobkyně předběžně uplatnila nárok na finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu u žalované .

Soud ve věci zjistil z listinných důkazů pro věc podstatné následující skutečnosti

Ze spisu Okresního soudu Uherské Hradiště sp.zn. 6 C 359/2005 bylo zjištěno, že dne 29.11.2005 byla u soudu podána žaloba na určení vlastnického práva. Na straně žalující vystupoval J. V. M. V. Podáním ze dne 30.11.2005 soud oznámil Katastrálnímu úřadu Zlínský kraj Katastrální pracoviště Uherské Hradiště, že u Okresního soudu bylo zahájeno řízení o určení vlastnického práva. Dne 8.12.2005 zákonný soudce předložil věc předsedovi okresnímu soudu k rozhodnutí o přidělení věci jinému soudci z důvodu své podjatosti. Dne 8.12.2005 byla rozhodnutím předsedy okresního soudu věc přidělena k rozhodnutí jinému soudci. Usnesením ze dne 11.1.2006 byli žalobci vyzváni k zaplacení SOP z žaloby. Dne 23.2.2006 žalobci soudní poplatek zaplatili. Usnesením ze dne 28.2.2006 byli vyzváni žalovaní, aby se k žalobě vyjádřili, zároveň žalovaným zaslána žaloba. Usnesením Okresního soudu Uherské Hradiště č.j. 6 C

358/2005-36, 6 C 359/2005, 6 C 360/2005, 6 C 361/2005, 6 C 362/2005, 6 C 363/2005, 6 C 365/2005 ze dne 4.7.2007 bylo řízení ve věcech vedených u podepsaného soudu pod sp.zn. zn. 6 C 358/2005, 6 C 359/2005, 6 C 360/2005, 6 C 361/2005, 6 C 362/2005, 6 C 363/2005, 6 C 365/2005 spojeno ke společnému řízení pod sp .zn. 6 C 358/2005. Usnesení nabylo právní moci dne 20.7.2007. Dne 30.7.2007 se k výzvě soudu vyjádřili žalobci. Dne 26.2.2008 bylo ve věci nařízeno jednání na 25.3.2008, při kterém byl ve věci vyhlášen rozsudek. Proti rozsudku podala žalovaná č. 2) dne 15.4.2008 2 odvolání. Dne 15.4.2008 byla věc vzhledem k dočasnému přidělení zákonného soudce ke krajskému soudu předsedou soudu věc přidělena jinému soudci. Usnesením soudu ze dne 18.4.2008 byla žalovaná soudem vyzvána k zaplacení soudního poplatku z odvolání , dne 28.4.2008 žalovaná požádala o osvobození od soudních poplatků. Usnesením soudu ze dne 27.5.2008 žalované č. 2) bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, usnesení nabylo právní moci 2.6.2008 . Spis byl předložen odvolacímu soudu dne 24.6.2008. Usnesením Krajského soudu v Brně č.j. 60 Co 393/2008-88 ze dne 24.9.2008 byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, usnesení nabylo právní moci 3.11.2008. Přípisem ze dne 10.2.2009 soud zjišťoval stav jiného řízení, činil dotaz na Nejvyšší soud v Brně a požádal katastrální úřad o zaslání kupních smluv vztahujících se k předmětné věci. Usnesením soudu ze dne 23.2.2009 soud předmětnou věc spojil s dalším řízením. Usnesením ze dne 17.3.2009 byla žalovaná č. 2) soudem vyzvána k vyjádření k žalobě, dne 31.3.2009 se žalovaná k žalobě vyjádřila. Usnesením ze dne 7.4.2009 soud spojil další řízení, následně bylo zjištěno, že jeden ze žalobců – A ████████ H ████████ - zemřel, soudem sděleno účastníkům řízení, že po dobu, než bude pravomocně ukončeno dědické řízení, bude nadále pokračováno v řízení s L ████████ H ████████. Referátem soudu ze dne 1.6.2009 byl urgován právní zástupce žalované č. 2) o vyjádření k žalobě ze dne 18.3.2009, byl zjišťován stav dědického řízení. Dne 12.11.2009 soudu bylo sděleno, že nemovitosti, které jsou předmětem řízení u OS Uherské Hradiště pod sp.zn. 6 C359/2005 nabyly rovným dílem manželka zemřelého a jeho dcera, zároveň soudu byla doložena plná moc udělena právní zástupkyní za tyto osoby. Usnesením soudu ze dne 16.11.2009 č.j. 6 Co 358/2005-126 bylo rozhodnuto , že v řízení bude dále pokračováno na straně žalobce s L ████████ H ████████ a Mgr. K ████████ H ████████. Právní moci usnesení nabylo dne 5.1.2010 .Dne 7.7. 2010 a dne 4.8.2010 byl soudem opět urgován právní zástupce žalované č. 2) a žalovaná č. 2) byla soudem vyzvána , aby soudu sdělili, zda žalovanou i nadále zastupuje právní zástupce. Podáním došlým soudu dne 12.8.2010 se k výzvě soudu žalovaná č. 2) vyjádřila. Ve věci bylo dne 29.12.2010 nařízeno jednání na den 17.2.2011, na žádost právní zástupkyně žalobců bylo jednání odročeno na 22.3.2011. Dne 22.3.2011 jednání bylo odročeno na neurčito za účelem doplnění dokazování. Dne 11.4.2011 soud vyzval právního zástupce žalovaných ke sdělení a upřesnění jeho návrhů, dne 11.5.2011 byla vyžádána zpráva od Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj. Dne 1.6.2011 byla urgována jedna ze žalobkyň o předložení důkazu k prokázání jejího tvrzení, dne 27.6.2011 telefonicky sdělila žalobkyně K ████████, že doklady, které soud požaduje, vyřizuje na katastrálním úřadu, kde jí bylo sděleno, že věc bude vyřízena za 14 dnů. Dne 2.8.2011 sdělila právní zástupkyně žalobkyně K ████████ že požadované geometrické plány doloží do jednoho týdne. Dne 2.8.2011 soud urgoval Katastrální úřad pro Zlínský kraj o poskytnutí identifikace předmětných parcel, dne 4.8.2011 právní zástupkyně žalobkyně K ████████ podala návrh na doplnění

dokazování. Usnesením soudu ze dne 1.9.2011 byl žalovaný č. 1) osvobozen od placení zálohy na znalecký posudek. Usnesením soudu ze dne 1.9.2011 byl ve věci ustanoven znalec z oborou písmoznalectví. Spis byl znalci doručen 21.9.2011, soudu byl spis s vypracovaným znaleckým posudkem vrácen dne 25.10.2011. Usnesením soudu ze dne 27.10.2011 byla určena odměna znalci, dne 16.11.2011 se žalobci vyjádřili ke znaleckému posudku. Dne 1.12.2011 rozhodující soudce věc předložil předsedovi Okresnímu soudu v Uherském Hradišti z důvodu své podjatosti, věc dne 5.12.2011 byla přidělena jinému soudci k rozhodnutí. Usnesením soudu ze dne 15.12.2011 byl vyzván katastrální úřad, aby soudu sdělil, zda odpovídají listinám uloženým v katastru nemovitostí, evidenci nemovitostí nebo v bývalém pozemkovém katastru způsoby vzniku parcel v usnesení soudu vyjmenovaných, aby katastrální úřad sdělil, kdy se žalobci a kdy žalovaní dozvěděli ze strany úřadu o vzniku duplicitního zápisu vlastnictví. Referátem soudu ze dne 19.12.2011 bylo nařízeno jednání na den 14.3.2012. Dne 14.3.2012 ve věci proběhlo jednání, byl slyšen znalec a prováděn důkaz znaleckým posudkem, účastníci byli vyzváni ve smyslu ustanovení § 118a o.s.ř., jednání bylo odročeno na den 6.6.2012. Dne 5.6.2012 žalovaná č. 2) vznesla námitku podjatosti. Jednání bylo z tohoto důvodu odročeno, žalovaná č. 2) byla usnesením soudu ze dne 5.6.2012 vyzvána k upřesnění námítky podjatosti. Podáním ze dne 25.6.2012 žalovaná č. 2) upřesnila svoji námitku podjatosti, věc byla předložena Krajskému soudu v Brně dne 3.7.2012, usnesením č.j. 60 Nc 117/2012-294 ze dne 7.8.2012 byla námitka podjatosti odmítnuta. V mezidobí bylo zjištěno, že jeden z žalobců (██████ P██████) zemřel. Usnesením soudu ze dne 23.10.2012 bylo řízení přerušeno do skončení řízení o dědictví po ███████ B██████ P██████ Usnesení nabylo právní moci 16.11.2012. Usnesením soudu ze dne 28.1.2013 bylo rozhodnuto o pokračování v přerušném řízení, následně byl soudu doručen úmrtní list žalovaného č. 1). Usnesením Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 14.3.2013 sp.zn.. 6 C 358/2005 bylo rozhodnuto o přerušení řízení do skončení řízení o dědictví po žalovaném č. 1), usnesení nabylo právní moci 12.4.2013. Usnesením ze dne 3.5.2013 bylo v řízení pokračováno, usnesení nabylo právní moci dne 25.5.2013. Podáním ze dne 30.5.2013 byl ze strany soudu dán podnět dědickému odd. Okresního soudu v Ostravě k dodatečnému projednání dědictví po Z██████ M██████. Referátem soudu ze dne 29.6.2013 byl urgován Okresní soud Ostrava dědické odd. o podání zprávy, zda bylo vyhověno podnětu soudu k dodatečnému projednání dědictví po Z██████ M██████ Podáním soudní komisařky ze dne 28.6.2013 bylo soudu sděleno, že pokud ve sporném řízení vedeném u Okresního soudu Uherské Hradiště pod sp.zn. 6 C 358/2005 bude zjištěno, že zůstavitel byl ke dni úmrtí vlastníkem nemovitostí, bude zahájeno dodatečné projednání dědictví. Usnesením soudu ze dne 4.10.2013 bylo rozhodnuto, že na straně žalované na místo žalovaného č. 1) bude pokračováno v řízení s jeho ███████ na místo žalobce ███████ B██████ P██████ bude pokračováno s jeho ███████ Usnesení nabylo právní moci 6.11.2013. Usnesením soudu ze dne 23.12.2013 byl vyzván katastrální úřad o zaslání dokladů. Ve věci bylo nařízeno jednání na den 28.2.2014. Jednání bylo odročeno z důvodu žádosti právního zástupce žalované č. 2) na 14.5.2014. Dne 14.5.2014 bylo jednání odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 23.5.2014. Dne 23.5.2014 byl ve věci vyhlášen rozsudek. Proti rozsudku se odvolali žalovaní, usnesením soudu ze dne 17.6.2014 byl žalovaný č. 1) vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání. Žalovaný č. 1) podal žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením okresního soudu ze dne 13.8.2014

byla žalovanému č. 1) lhůta k vyplnění a vrácení formuláře prokazujícího jeho majetkové a finanční poměry prodloužena o 7 dní. Usnesením soudu ze dne 10.9.2014 žalovanému č. 1) nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků. Usnesení nabylo právní moci dne 2.10.2014. Dne 9.10.2014 byl žalovaný č. 1) opětovně vyzván k zaplacení soudního poplatků z odvolání, žalovaný č. 1) zaslal podání, ve kterém soud informoval o změně jeho majetkových poměrů. Usnesením soudu ze dne 30.10.2014 soud opětovně vyzval žalovaného č. 1) k vyplnění a vrácení formuláře prokazující jeho majetkového a finanční poměry, usnesením ze dne 6.11.2014 soud vyzval žalovaného č. 1) k doložení čitelně vyplněného formuláře, usnesením soudu ze dne 25.11.2014 č.j. 6 C 358/2005-548 bylo rozhodnuto, že se žalovanému č. 1) nepřiznává osvobození od soudních poplatků. Usnesením soudu ze dne 12.12.2014 byl žalovaný č. 1) vyzván k odstranění vad odvolání. Dne 19.12.2014 žalovaný č. 1) vady odvolání odstranil, dne 22.12.2014 bylo odvolání zasláno k vyjádření ostatním účastníkům řízení. Dne 8.1.2015 se účastníci k odvolání vyjádřili. Spis byl předložen Krajskému soudu v Brně dne 26.3.2015. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20.4.2015 bylo usnesení okresního soudu, kterým nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků žalovaného č. 1), potvrzeno, usnesení nabylo právní moci 20.7.2015. Dne 19.5.2015 byl žalovaný č. 1) soudem vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání. Právní moci usnesení nabylo dnem 16.7.2015. Usnesením soudu č.j. 6 C 358/2005-578 ze dne 18.8.2015 bylo odvolací řízení žalovaného č. 1) zastaveno, usnesení nabylo právní moci 11.9.2015. Usnesením okresního soudu byli žalobci a žalovaný č. 1) vyzváni, aby se vyjádřili k odvolání žalované č. 2). Podáním došlým soudu dne 26.10.2015 se žalobci vyjádřili k odvolání žalované č. 2). Krajskému soudu v Brně bylo odvolání žalované č. 2) předloženo dne 23.11.2015. Rozsudkem krajského soudu ze dne 12.1.2016 byl rozsudek soudu I.stupně v napadených výrocích potvrzen a v jednom výroku změněn. Rozsudek nabyl právní moci dne 17.2.2016. Ve věci bylo žalovanými podáno dovolání dne 14.4.2016, žalovaná č. 1) byla vyzvána usnesením okresního soudu ze dne 21.4.2016 k zaplacení soudního poplatku z dovolání. Dne 21.4.2016 žalovaná podala žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením soudu ze dne 3.6.2016 žádost o osvobození od soudních poplatků byla zamítnuta. Proti usnesení podala žalovaná odvolání dne 30.6.2016 Usnesením soudu ze dne 11.7.2016 byla žalovaná vyzvána k odstranění vad podání. Věc byla Krajskému soudu v Brně předložena dne 19.8.2016. Usnesením krajského soudu nebylo žalované č. 2) osvobození od soudních poplatků přiznáno, usnesení nabylo právní moci dne 29.9.2016. Usnesením ze dne 19.10.2016 bylo dovolací řízení zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Usnesení nabylo právní moci 8.11.2016.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmíněk zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmíněk zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž

porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb.

K tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle výše citovaného zákona č. 82/1998 Sb., je nutno, aby byly naplněny následující podmínky. Existence odpovědnostního titulu, tedy v daném případě nepřiměřené délky řízení představující nesprávný úřední postup, dále vznik škody a současně také příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou, přičemž všechny tyto podmínky musí být splněny současně. Vzhledem k výše uvedenému se soud zabýval předně tím, zda byla délka řízení přiměřená, přičemž vycházel ze závěrů stanoviska Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, Cpjn 206/2010 (dostupného na stránkách [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz)), dále jen „stanovisko Nejvyššího soudu“. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu

(tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepřilíš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.

Řízení u Okresního soudu Uherské Hradiště trvalo od 29.11.2005, kdy žalobkyně podala žalobu, do 8.11.2016, kdy nabylo právní moci usnesení kterým bylo dovolací řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku z odvolání zastaveno. Řízení tedy trvalo 10 let, 11 měsíců a 9 dnů. Vycházejí z kritérií vymezených v ust. § 31a odst. 3 zákona, řešil zdejší soud otázku přiměřenosti délky posuzovaného řízení.

Předmětný spor lze řadit k obtížnějším po skutkové a právní stránce, jednalo se o určení vlastnického práva k nemovitosti, ve kterém vystupovalo 15 žalobců proti dvěma žalovaným. Věc byla řešena na dvou stupních soudní soustavy, soud prvního i druhého stupně ve věci rozhodoval 2x. V řízení soud opakovaně přerušoval řízení v důsledku úmrtí některých žalobců a jednoho žalovaného, ve věci byl ustanoven znalec k vypracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, rozhodováno bylo o námitce podjatosti vznesené stranou žalovanou, opakovaně soudem bylo rozhodováno o žádostech o osvobození od soudních poplatků, účastníci řízení byli soudem vyzýváni k zaplacení soudního poplatku z odvolání a dovolání, žalovaný č. 1) byl soudem vyzván k doložení čitelných podání.

Posuzované řízení nelze typově zařadit mezi ta, která mají zvýšený význam pro účastníky, neboť se nejednalo o řízení ve věci rodinněprávní, trestní, či pracovněprávní, u kterých lze hovořit o typové závažnosti, s níž bývá spojeno již v obecné rovině významnější působení do poměrů účastníka řízení. Žalobkyně pak žádné konkrétní důvody pro zvýšený význam neuváděla.

Žalobkyně se na délce řízení podílela nezaplacením SOP za žalobu, který zaplatila až na výzvu soudu.

Okresní soud nepostupoval v řízení plynule a nečinil úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci samé, ve věci byly shledány průtahy v řízení od 28.2.2006, kdy byli žalovaní vyzváni soudem, aby se k žalobě vyjádřili, do 3.4.2007, kdy byla věc předsedkyní OS Uherské Hradiště z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti rozhodujícího soudce přidělena jinému soudci, dále v období od 30.7.2007, kdy se k výzvě soudu vyjádřili žalobci, do 26.2.2008, kdy ve věci bylo nařízeno jednání, dále v období 5.1.2010, kdy nabylo právní moci usnesení, kterým bylo rozhodnuto, že v řízení bude dále pokračováno na straně žalobce s L. H. a K. H. do 7.7.2010, kdy byl ze strany soudu urgován právní zástupce žalované, aby soudu sdělil, zda nadále zastupuje žalovanou č. 2). U krajského soudu průtahy v řízení nebyly shledány. Ve vedlejších (dědických) řízeních, která si nečinnost v původním řízení vynutila, byla věc projednána v přiměřené době.

Vzhledem k výše popsaným kritériím, tedy významu řízení pro účastníka z pohledu jeho zájmu na rychlém vyřízení věci, k postupu soudů má nalézací soud zato, že v dané věci došlo k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě, když celkovou délku řízení trávajícího 10 let , 11 měsíců a 9 dnů nelze považovat za nepřiměřenou skutkové a právní složitosti věci. Současně není možno tuto újmu napravit jinak než zadostiučiněním v penězích, neboť samotné konstatování porušení práva v konkrétním případě nelze považovat za dostačující satisfakci.

Při výpočtu výše finančního zadostiučinění vycházel soud z judikatury Nejvyššího soudu, kdy podle stanoviska Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, je základní částkou přiznávanou za jeden rok průtahů v řízení částka 15.000,- Kč. Soud při stanovení základní částky přihlédl k tomu, že šlo o výraznější délku řízení, přitom ne takovou, aby jí bylo možno posoudit jako extrémní délku odůvodňující maximální sazbu, přičemž za první dva roky je přiznávana v jedné polovině. Základní částka přiměřeného zadostiučinění by tak činila za řízení dlouhé 10 let , 11 měsíců a 9 dnů 149.075 Kč . Tuto základní částku je pak třeba snížit o 20% v důsledku složitosti řízení, a o 10% z důvodu sdílené újmy, když v daném případě újma všech žalobců ( 15) byla jimi do určité míry sdílena, neboť od počátku jednali ve shodě a v zájmovém souladu zastoupení stejnou právní zástupkyní. Vzhledem k postupu okresního soudu soud základní částku zvýšil o 10%. Výsledná výše přiměřeného zadostiučinění je tak snížena o 20% a činí 119.560 ,- Kč. Co do zbytku soud žalobu zamítl.

Požadované úroky z prodlení byly požadovány v zákonné výši, soud je přiznal podle ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., Žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku u žalované, kdy nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle ust. § 1970 o.z. tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení a zároveň dle ust. § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Uplatněním nároku je okamžik doručení žádosti žalobců o náhradu škody (újm) u žalované, tj. v daném případě dnem 17.8.2016 , lhůta 6 měsíců tak skončila dne 17.2.2017 , žalovaná se dostala do prodlení dne 18.2.2017 a od tohoto dne včetně ji stíhala povinnost příslušenství pohledávky zaplatit. Soud vázán petitem žalobkyně, uložil žalované zaplatit zákonné úroky z prodlení až od 23.2.2017.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. jelikož žalobce byl ve věci úspěšný ( viz rozsudek NS sp.zn. 30 Cdo 3223/2013 ze dne 10.2. 2015). Soud proto rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení, které představuje odměna advokáta za 2 úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a podání žaloby, ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon (z tarifní hodnoty 50.000,- Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 21 % náhrada DPH ve výši 2.348,64 Kč, jejímž je zástupkyně žalobkyně plátcem.

Soud rozhodl o lhůtě k plnění v délce 15 dnů podle § 160 odst. 1 o.s.ř. s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu.

**P o u ě n í:** Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

V Praze dne 31. října 2017

JUDr. Jana Hercíková, v.r.

soudkyně

Za správnost vyhotovení:

Martina Vítková